

På den baggrund bør en eventuel strafforhøjelse efter min opfattelse alene ske i tilfælde af uagtsomt manddrab i forbindelse med en kørsel, der kan henføres under § 126, stk. 2, nr. 1.

4.5. Overvejelser om konfiskation

Der er i ingen af de sager om overtrædelse af straffelovens § 241, som indgår i denne redegørelse, nedlagt påstand om konfiskation af den tiltalte køretøj. Dette kunne f.eks. have været aktuelt i dom 30, hvor den tiltalte tidligere mange gange var dømt for spiritus- og promillekørsel, men der var tale om en bil, som var lånt af en bekendt. Endvidere kunne konfiskation have været overvejet i dom 40, hvis ikke kørslen var foregået i en brugsstjålet bil.

Som det fremgår af afsnit 2.4. om anvendelsesområdet for bestemmelsen om konfiskation i færdselslovens § 133 a, kan der ske konfiskation ved særlig grove overtrædelser af færdselsloven, herunder også ved enkeltstående tilfælde, hvor forholdet er udtryk for en særlig hensynsløs tilside-sættelse af færdselssikkerheden. Det fremgår dog samtidig af bestemmelsen, at konfiskation skal anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Dette er også en betingelse i den nye affattelse af færdselslovens § 133 a, der er foreslået ved lovforslaget fremsat den 23. februar 2005.

Også bestemmelsen i straffelovens § 75, stk. 2, hvorefter genstande, der har været brugt ved en strafbar handling, kan konfiskeres, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, indeholder en forudsætning om, at konfiskationen sker af kriminalpræventive grunde for at forhindre ny kriminalitet.

En sådan præventiv nyttevirkning af inddragelsen af et køretøj, som er anvendt ved risikokørsel, kan efter min opfattelse normalt kun antages at foreligge, hvis den tiltaltes adfærd begrundet en risiko for, at køretøjet på ny vil blive brugt på lignende måde. Denne forudsætning kan – selv om kørslen har forårsaget trafikdrab – formentlig kun meget sjældent tænkes at være opfyldt i de situationer, hvor en person for første gang tiltales i en sag om spiritus/promillekørsel eller særlig hensynsløs kørsel, hvis den pågældende ikke tidligere er dømt for grove færdselslovovertrædelser.

Konfiskation efter færdselslovens § 133 a af det køretøj, der er anvendt ved kørslen, vil derfor normalt kun blive aktuel, hvis den tiltalte tidlige-

re er dømt for spiritus- eller promillekørsel, særlig hensynsløs kørsel eller andre former for risikobetonet kørsel og derved har udvist en gentagne uansvarlighed som fører af motorkøretøj.

Jeg har på den baggrund overvejet, om der kunne være grundlag for at foreslå en lettere adgang til konfiskation ved uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241 i forbindelse med spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel.

Begrundelsen for at udvide området for konfiskation skulle – når begrundelsen ikke er de præventive hensyn, der er nævnt ovenfor – i givet fald være, at der i disse tilfælde er behov for en yderligere strafferetlig reaktion som en misbilligelse af det strafbare forhold, eller at det i særlig grad er stødende for retsbevidstheden, hvis gerningsmanden fortsat bevarer rådigheden over køretøjet.

Spirituskørsel, hvor der ikke sker personska-de, medfører normalt bøder eller kortere frihedsstraffe. Ligeledes medfører særlig hensynsløs kørsel, hvor faren ikke realiseres, bøde eller eventuelt en kortere frihedsstraf efter bestemmelsen i færdselslovens § 118, stk. 6.

Hvor disse former for risikokørsel resulterer i, at andre personer bliver dræbt, stiger straffen ganske betydeligt, idet udgangspunktet for straf-sættelsen i disse tilfælde som nævnt ovenfor er fængsel i enten 6-8 måneder ved særlig hensynsløs kørsel og 10-12 måneder ved spiritus/promillekørsel med en markant forhøjelse af straffen, hvis der samtidig er kørt på en særlig hensynsløs måde.

Dette er tilfældet, selv om den udviste adfærd under kørslen ikke er en anden end i de situationer, hvor omstændighederne tilfældigvis ikke medfører færdselsulykker. Straffen ved spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel, der forårsager trafikdrab, er således meget strengere end den straf, der ville blive resultatet, hvis straffen for spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel blev lagt sammen med den straf, der udmåles ved uagtsomt manddrab, der ikke skyldes spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel.

Som det fremgår af det anførte, er der således et stort spring mellem straffen for spiritus/promillekørsel, hvor ingen skade sker, og straffen, hvor kørslen resulterer i uagtsomt manddrab.

Der er på den baggrund efter min opfattelse næppe grundlag for ud fra »pønalt« prægede synspunkter – som en yderligere »straf« – at